Islāms un Eiropa

Vai civilizāciju sadursme?

Hazrats Mirza Masrūrs Ahmads[ABA]

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Latvia

Vairāk informācijas:
islam-ahmadiyya.lv

Hazrats Mirza Masrūrs Ahmads[ABA]
Vispasaules Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas augstākais līderis

Viņa Svētība Mirza Masrūrs Ahmads[ABA], kalifs Masīhs V[ABA], ir pasaules Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas augstākais līderis. Viņš ir piektais apsolītā Mesijas un reformatora Hadrata Mirzas Gulama Ahmada[AS] no Kadiānas pēctecis.

Viņa Svētība piedzima 1950. gada 15. septembrī Rabvā, Pakistānā Mirzas Mansūra Ahmada un Nasīras Begumas Ahmadas ģimenē. 1977. gadā pēc maģistra grāda iegūšanas lauksaimniecības ekonomikā Lauksaimniecības universitātē Faisalabadā, Pakistānā, viņš sāka veltīt savu dzīvi kalpošanai Islāmam. 1977. gadā viņš tika nosūtīts uz Ganu, kur strādāja par vairāku Ahmadijaja Musulmaņu skolu direktoru. Vēlāk, pēc atgriešanās Pakistānā, Viņa Svētība strādājis dažādos amatos Ahamadijaja Muslmaņu Kopienas galvenajā mītnē Rabvā. 1999. gadā Viņa Svētība tika īslaicīgi ieslodzīts pēc pilnīgi nepatiesas apsūdzības Svētā Korāna vārdu nodzēšanā no kādas zīmes.

Viņa Svētība 2003. gada 22. aprīlī ir ievēlēts par Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas Kalifu uz mūžu un ir šīs starptautiskās reliģiskās organizācijas garīgais un administratīvais līderis. Šī organizācija apviena desmitiem miljonu biedru vairāk nekā 200 valstīs.

Kopš ievēlēšanas par kalifu, Viņa Svētība ir vadījis vispasaules mēroga kampaņu, kurā ar visu veidu drukātiem un digitāliem uzziņu materiāliem nodod mierpilno Islāma vēstījumu. Viņa vadībā Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas valstu filiāles ir uzsākušas kampaņas, kurās atspoguļotas patiesās un mierīgās Islāma mācības. Ahmadi Musulmaņi visā pasaulē iesaistās centienos izplatīt miljoniem "miera skrejlapu" gan musulmaņiem, gan nemusulmaņiem, rīko starpkonfesiju un miera simpozijus un Svētā Korāna izstādes, lai parādītu tā patieso un cēlo vēstījumu. Šīs kampaņas ir plaši atspoguļotas plašsaziņas līdzekļos, rādot, ka Islāms atbalsta mieru, lojalitāti savai dzīvesvietai un kalpošanu cilvēcei.

2004. gadā Viņa Svētība uzsāka ikgadējo Nacionālo miera simpoziju, kurā dažādu jomu pārstāvji sanāk kopā, lai apmainītos ar idejām par miera un harmonijas veicināšanu. Katru gadu simpozijs piesaista daudzus ministrus, parlamenta deputātus, politiķus, reliģiskos līderus un citas amatpersonas.

Viņa Svētība ir apceļojis visu pasauli, lai veicinātu un atvieglotu kalpošanu cilvēcei. Viņa Svētības vadībā Ahmadijaja Musulmaņu Kopiena ir uzbūvējusi vairākas skolas un slimnīcas, kas nodrošina izcilu izglītību un veselības aprūpes iespējas attālākajās pasaules daļās. Viņa Svētība cenšas sludināt mieru visos sabiedrības slāņos. Viņš pastāvīgi iesaka Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas locekļiem veikt "Džihādu" jeb cīņu pret sevi, lai censtos mainīties individuāli, kas ir īstā un lielākā "Džihāda" forma. Šī ieteikuma mērķis ir, lai katrs Ahmadi Musulmanis varētu, pirmkārt, nodibināt mieru sevī un pēc tam spētu palīdzēt to izdarīt arī citiem.

Individuālā un kolektīvā, vietējā, nacionālā un starptautiskā līmenī Viņa Svētība cenšas izskaidrot miera nodibināšanas praktisko jēgu, balstoties uz patiesajām Islāma mācībām.

Viņa Svētība Mirza Masrūrs Ahmads[ABA] šobrīd uzturas Londonā, Anglijā. Būdams Ahmadi Musulmaņu garīgais līderis visā pasaulē, viņš enerģiski iestājas par Islāma principiem, izmantojot uzmundrinošu miera un žēlsirdības vēstījumu.

Islāms un Eiropa
Vai civilizāciju sadursme?

Hazrats Mirza Masrūrs Ahmads

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

TILFORD, SURREY

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

Islāms un Eiropa - Vai civilizāciju sadursme?

Islam and Europe - A Clash of Civilisations?
by Hazrat Mirza Masroor Ahmad
(Latvian translation)

First Latvian translation published in Latvia in 2021

© Islam International Publications Ltd.

Published by:
Islam International Publications Ltd.
Unit 3, Bourne Mill Business Park,
Guildford Road, Farnham, Surrey UK, GU9 9PS

Printed at:
Booksfactory, Cukrowa 22, 71-004 Szczecin
Poland

For further information you may visit www.islam-ahmadiyya.lv

ISBN: 978-1-84880-734-1

Ievads

2019. gada 22. oktobrī Berlīnes centrā Vispasaules Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas līderis, Piektais Kalifs, Viņa Svētība Hazrats Mirza Masrūrs Ahmads (aba) sniedza nozīmīgu un vēsturisku uzrunu ar nosaukumu "Islāms un Eiropa: Vai civilizāciju sadursme?" Trīs desmitgades pēc Berlīnes mūra, slavenā šķelšanas simbola, nojaukšanas Viņa Svētība mudināja šī brīža valstu līderus un valdības nojaukt naida un konfliktu sienas, kas ir ieskāvušas mūsdienu sabiedrību. Uzstājoties vairāk nekā 80 cienījamu un ietekmīgu viesu auditorijas, tostarp Bundestāga (parlamenta) deputātu, diplomātu, akadēmiķu, garīgo līderu un plašsaziņas līdzekļu pārstāvju, priekšā, stāvot tikai dažus simtus metru no Brandenburgas vārtiem, viesnīcā "Adlon Kempinski Hotel" Viņa Svētība tieši runāja par izplatīto apgalvojumu, ka Islāma un Musulmaņu klātbūtne apdraud Rietumu civilizāciju un kultūru. Pirms šīs galvenās uzrunas vairāki citi ievērojami referenti slavēja Ahmadijajas Musulmaņu Kopienas centienus izplatīt Islāma miera vēstījumu visā pasaulē, kā arī tās apņemšanos kalpot cilvēcībai. Viņu starpā bija Vācijas Ahmadijajas Musulmaņu Kopienas nacionālais prezidents Abdulla Vagishauzers, kurš sveica viesus: parlamenta deputātus Franku Heinrihu (partija "Kristīgi demokrātiskā savienība") un Omidu Noripūru ("Zaļie") un Vācijas federālo ārlietu ministru Nīlsu Annenu ("Sociāldemokrātiskā partija"). Tālāk lasāma Viņa Svētības Hazrata Mirzas Masrūra Ahmada (aba) oficiālā uzruna šajā pasākumā.

Hazrats Mirza Masrūrs Ahmads, Vispasaules Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas līderis, Piektais Kalifs sacīja:

Allāha, Žēlīgā, Žēlsirdīgā, vārdā.

Cienījamie viesi,

As-Salāmu ʻAlaikum Wa-Raḥmatullāhi Wa-Barakātuhu – Miers un Allāha svētība lai ir pār jums!

Pirmkārt, es vēlētos izmantot šo iespēju un pateikties visiem viesiem, kuri pieņēma mūsu ielūgumu un pievienojās mums šovakar.

Mūsdienu pasaulē, it īpaši Rietumu un attīstītajās valstīs, notiek daudz karstu debašu par imigrāciju un tās ietekmi uz sabiedrību. Bieži vien debašu centrē ir Musulmaņi, jo ir izveidojies uzskats, ka ir pastāv nesavienojama šķirtne starp Musulmaņiem un citiem sabiedrības locekļiem.

Dažas valdības un sabiedrības locekļi baidās no "civilizāciju sadursmes" un uzskata, ka Musulmaņi ir drauds viņu sabiedrībai un ka viņi nespēj integrēties Rietumu pasaulē. Pirms sniegt atbildi uz šo apgalvojumu ir svarīgi definēt, ko tieši nozīmē "civilizācija"? Šajā sakarā es piedāvāju Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas otrā līdera sniegto definīciju, kurai es pilnībā piekrītu.

Saskaņā ar definīciju civilizācija ir sabiedrības materiālais progress un attīstība.

Faktori, kas norāda uz civilizācijas stiprumu, ietver tās ekonomisko attīstību, tehnoloģisko inovāciju līmeni, pārvietošanās, komunikācijas līdzekļu attīstību un sabiedrības intelektuālo progresu. Piemēram, mūsdienīgi saziņas un transporta veidi ir viens no civilizācijas līmeņa rādītājiem, tāpat kā tās finanšu sistēma, ekonomika, likumi un kārtība, tirdzniecība un

rūpniecība, akadēmiskās pētniecības un vispārējās izglītības standarti.

Turklāt nācijas centieni veicināt mieru un stabilitāti, izmantojot savas tiesiskās un militārās iespējas vai citus līdzekļus, arī ir tās civilizācijas mērs.

Atsevišķa un atšķirīga no civilizācijas ir nācijas "kultūra". Kultūra ir cilvēku uzskati, paradumi un attieksme pret sociālajiem jautājumiem, un tā vietā, lai balstītos uz materiālo progresu, kultūra sakņojas morālē un tautas reliģiskajās vērtībās un tradīcijās. Tātad, civilizācija ir sabiedrības materiālā, tehnoloģiskā un intelektuālā attīstība, turpretī tās kultūra balstās uz sabiedrības reliģisko, morālo un filozofisko struktūru. Atšķirību starp civilizāciju un kultūru var viegli saprast, ja mēs atskatāmies uz agrīno kristietības periodu.

Tajā laikā Romas impērija bija savas varenības virsotnē, un vēl mūsdienās tā tiek uzskatīta par vienu no diženākajām civilizācijām pasaules vēsturē. Pateicoties materiālajai labklājībai, urbanizācijai un teritoriju pārvaldes veidam, romieši tika uzskatīti par ārkārtīgi civilizētiem un izglītotiem. Tomēr viņu dzīvesveids nebija pielīdzināms augstākiem morāles standartiem. Tas drīzāk bija kristietības agrīnajā periodā, kad viņu tautā tika ieviesta progresīva kultūra.

Kristietība deva cilvēkiem pamatprincipus, kuru pamatā bija reliģija un morāle, kamēr romieši noteica pasaulīgos likumus un ierobežojumus. Tādējādi romiešu progress un attīstība atspoguļoja viņu lielo civilizāciju, turpretī kristietība deva cilvēkiem slavējamu kultūru. Laika gaitā kristietība kļuva par Romas impērijas dominējošo reliģiju, un tāpēc tās izveidoto kultūru pieņēma liela civilizācija. Agrīnā kristietība savienojumā ar romiešu augsto ietekmi lika pamatus vērtībām un tradīcijām, kas šodien saglabājas Rietumos.

Kamēr cilvēki Rietumos attālinās no reliģijas, to sabiedrību balstošo

morālo pamatvērtību pamatā joprojām ir no kristietības iegūtās vērtības. Kas attiecas uz diskusijām par imigrāciju, jāmin, ka pēdējās desmitgadēs ir mainījusies vairāku Rietumvalstu demogrāfiskā situācija. Imigranti ir ieradušies no daudzām valstīm, taču vislielākās bažas un satraukumu ir izraisījis Musulmaņu ieplūdums. Daudzi pamatiedzīvotāji baidās, ka masveida imigrācija no Musulmaņu valstīm apdraud viņu daudzu gadsimtu seno civilizāciju, kultūru un vērtības.

Kā esmu jau paskaidrojis, mēs uzskatām, ka civilizācija ir materiālais progress un sabiedrības attīstība, un tā vietā, lai noraidītu, iebilstu vai noliegtu izaugsmi un attīstību Rietumos, jaunattīstības valstis cenšas tām līdzināties. Tāpēc mūsu vīzija nav Rietumu civilizācijas atmešana malā, bet gan tieši pretēja.

Mūsdienu ceļošanas un saziņas līdzekļu dēļ pasaule ir kļuvusi par globālu ciematu. Televīzijas, masu mediju un it īpaši interneta esamība nozīmē, ka pasaulē nekas vairs nav paslēpts, un cilvēki, kuri dzīvo ekonomiski trūcīgās valstīs, var redzēt dzīves apstākļus pārtikušajās valstīs. Musulmaņus ietekmē Rietumu civilizācija un rodas vēlme sasniegt līdzīgu materiālās attīstības un jauniņājumu līmeni.

Tādējādi apgalvojums, ka Musulmaņu klātbūtne apdraud Rietumu vai Eiropas civilizāciju, neiztur kritiku. Drīzāk Rietumu civilizācija ietekmē citas pasaules daļas, un tas attiecas arī uz Musulmaņu pasauli. Savukārt bažas, ka Islāma izplatīšanās Eiropā var apdraudēt Rietumu reliģisko un morālo kultūru, ir pamatotākas, un tagad es pievērsīšos šim jautājumam.

Pirmkārt, nav noliedzams, ka cilvēki strauji attālinās no reliģijas, un šī tendence ir īpaši izteikta Rietumos. Rietumu valstīs pēdējās veiktās tautas skaitīšanas parāda, ka cilvēki arvien mazāk ir piekļāvušies kādai reliģijai vai kopumā ticībai Dievam. Ņemot to vērā, es uzskatu, ka straujais ateistu skaita pieaugums ir daudz lielāks drauds Rietumu kultūrai nekā Islāms.

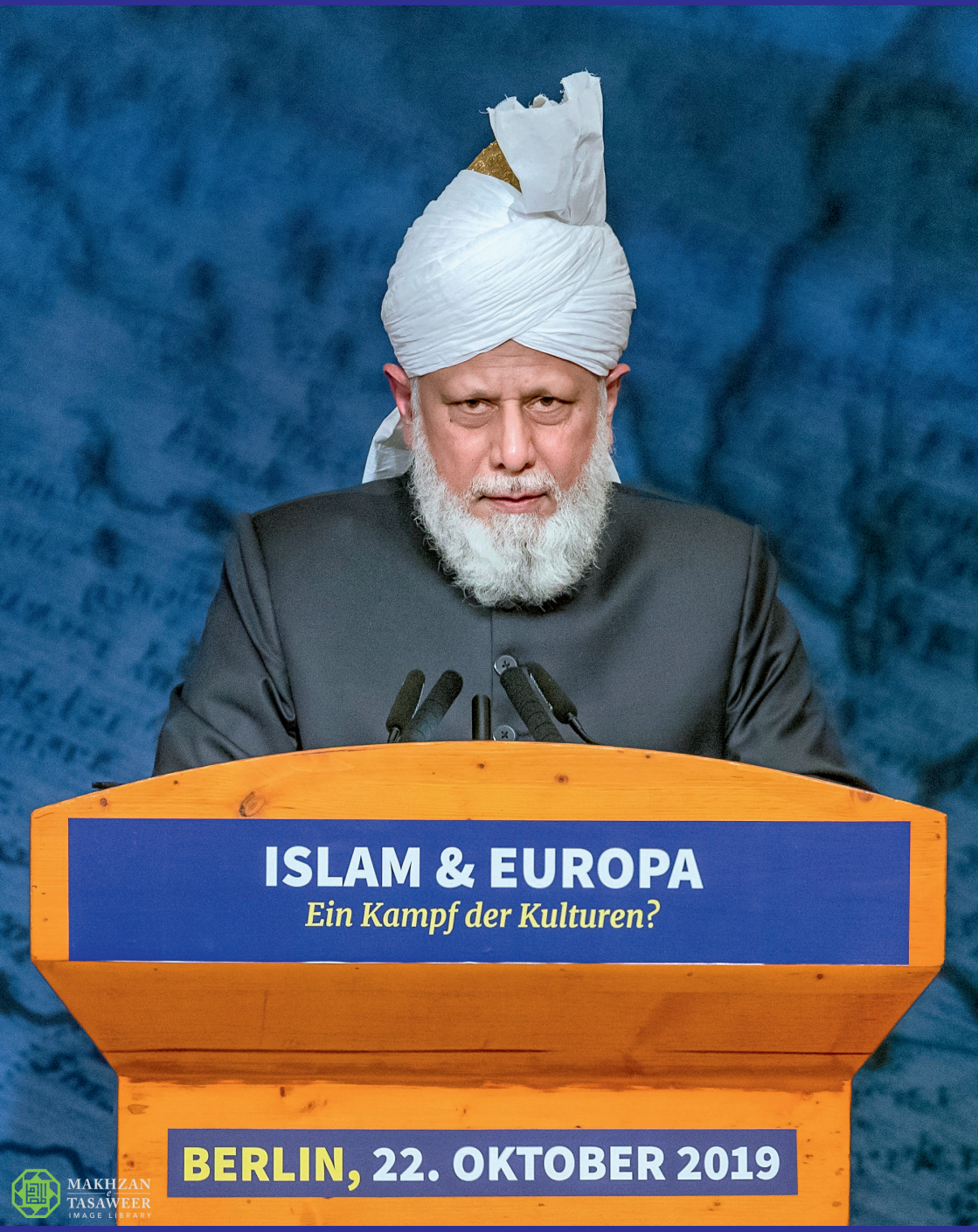
ISLAM & EUROPA
Ein Kampf der Kulturen?
BERLIN, 22. OKTOBER 2019
MAKHZAN
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

Rietumu vērtības ir gadsimtiem senas un balstītas ta reliģiskajās tradīcijās, it īpaši attiecībā uz tās kristiešu un ebreju mantojumu. Tomēr šīs reliģiskās vērtības un kultūras normas tiek pakļautas to cilvēku, kuri iebilst pret visa veida reliģiju un ticību, uzbrukumam.

Tāpēc kā Musulmaņu līderis es uzskatu, ka jums vajadzētu aizsargāt savu mantojumu un kultūru, koncentrējot savu uzmanību uz reliģiskuma samazināšanās apturēšanu un cilvēku atgriešanos pie ticības un pārliecības - neatkarīgi no tā, vai tā būtu kristietība, jūdaisms, vai kas cits. Nevajadzētu būt tā, ka "progresa" vārdā pēkšņi tiek atmestas tās vērtības un morāles normas, kas daudzus gadsimtus ir bijušas sabiedrības dzīves pamats. Es arī uzskatu, ka reliģiskuma samazināšanās Rietumos ir galvenais iemesls, kāpēc cilvēki baidās no Islāma, proti, viņi zina, ka Musulmaņi pārsvarā joprojām ir pieķērušies savai ticībai.

Ņemot to vērā, es vēlos paskaidrot, ka, neskatoties uz to, ko dzirdat vai lasāt plašsaziņas līdzekļos, nav iemesla baidīties no Islāma. Musulmaņi uzskata, ka Svētais Korāns ir galīga un nevainojama reliģioza mācība, un mūsu mīlestības un paklausības pret Svēto Korānu dēļ mēs esam pārliecināti, ka reliģija ir katra cilvēka personīga sirdslieta. 2. nodaļas 257. pantā Svētajā Korānā kategoriski ir teikts, ka reliģijas jautājumos nevajadzētu būt nekādai piespiešanai.

Tāpēc nemusulmaņiem nav iemesla baidīties, ka Musulmaņi mēģinās piespiedu kārtā izplatīt savu pārliecību vai uzspiest savu viedokli šai pasaules daļai. Tā saucamo Musulmaņu, kas ir pieņēmuši ekstrēmismu un ir niecīgs mazākums, naidpilnā ideoloģija nav saistīta ar Svētā Korāna mācībām. Patiešām, es jau daudzkārt esmu teicis, ka valdībām un attiecīgajām iestādēm ir ļoti stingri jācīnās ar ekstrēmistiem - vai tie būtu Musulmaņi, vai nemusulmaņi. Runājot par Ahmadijaja Musulmaņu Kopienu, mēs uzskatām, ka Islāms nekādā gadījumā neatļauj spēka vai citu piespiedu paņēmienu izmantošanu ticības izplatīšanai. Kāpēc tad ir jābaidās

no Islāma? Kāpēc cilvēki domā, ka viņu civilizāciju vai kultūru apdraud Musulmaņi? Tagad, kad esmu izskaidrojis atšķirības starp civilizāciju un kultūru no Islāma viedokļa, es gribētu iepazīstināt ar dažām galvenajām Islāma mācībām.

Ir izplatījušies daudzi mīti un maldīgi priekšstati par Islāmu un tā Pamatlicēju (miers un Allāha svētība lai ir pār viņu!), un, lai gan īsā laikā nav iespējams aptvert visus Islāma mācības aspektus, es gribētu pieminēt dažas cilvēces tiesības, kuras Islāms ir izveidojis. Cilvēktiesību ziņā ļoti nozīmīgs ir Svētā Korāna 4. nodaļas 37. pants, kurā teikts:

"Un pielūdziet Allāhu, nepielīdziniet nevienu Viņam, un parādiet laipnību vecākiem un radiniekiem, bāreņiem un trūcīgajiem, kā arī kaimiņam, kurš ir tuvs, un kaimiņam, kurš ir tāls, un pavadonim, un ceļiniekam, un tiem, kam pieder jūsu labās rokas."

Šajā pantā, kur Visvarenais Allāhs uzdod Musulmaņiem Viņu pielūgt, Viņš arī uzdod tiem izturēties pret vecākiem ar mīlestību un pieķeršanos. Kā gan šī mācība, kas prasa Musulmaņiem mīlēt un cienīt savus vecākus, var nonākt pretrunā ar kādu citu reliģiju vai tautu? Kā šāda mācība var graut Rietumu sabiedrību?

Pants arī pieprasa, lai Musulmaņi izturētos pret saviem radiniekiem un mīļajiem laipni un ar cieņu. Tas prasa, lai viņi atbalstītu un mierinātu neaizsargātākos un nepietiekami privileģētos sabiedrības locekļus, piemēram, bāreņus. Šajā sakarā mēs uzskatām, ka viens no galvenajiem veidiem, kā palīdzēt nabadzīgajiem, ir izglītība. Ja jaunākie sabiedrības locekļi, kuru vecāki dzīvo šķirti vai kurus skar nabadzība, tiek izglītoti, tas viņiem ļaus atbrīvoties no trūkuma važām. Viņiem pavērsies iespējas, un tāpēc bez vilšanās un aizvainojuma sajūtas šie jaunieši kļūs par produktīviem sabiedrības locekļiem, nevis tiks ievilināti noziedzībā vai bandu kultūras dzīvē.

MAKHZAN
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

MAKHZAN
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

ISLAM & EUROPA
Ein Kampf der Kulturen?

Tāpēc Ahmadijaja Musulmaņu Kopiena uz izglītību liek lielu uzsvaru, un ierobežoto resursu ietvaros mēs esam izveidojuši skolas vairākās Āfrikas valstīs un finansējuši stipendijas studentiem, kuri nevar atļauties iegūt augstāko izglītību. Mēs arī uzskatām, ka pasaules bagātajām valstīm jāpalīdz vājākajām nācijām būvēt stabilus valsts pamatus. Ja nabadzīgās valstis spēs uzlabot savu ekonomiku un infrastruktūru, viņu iedzīvotājiem būs labākas dzīves iespējas turpat dzimtenē, līdz ar to – krietni mazāk iemeslu pārcelties uz ārzemēm. Ja viņu valstis būs stabilas un pārtikušas, tas nozīmē, ka ieguvums būs gan reģionam, gan pasaulei kopumā.

Iepriekš minētajā Svētā Korāna pantā īpaši pieminētas attiecības ar kaimiņiem neatkarīgi no tā, vai viņi ir Musulmaņi, vai nē. Tas definē kaimiņu jēdzienu kā ārkārtīgi plašu.

Turklāt Islāma Pravietis (miers un Allāha svētība lai ir pār viņu!) sacīja, ka Visvarenais Dievs ir tik ļoti uzsvēris kaimiņu tiesības, ka viņš nodomājis, ka arī kaimiņi tiks iekļauti personas likumīgo mantinieku skaitā.

Vēl jo vairāk, Islāmā kaimiņi nav tikai tie, kas dzīvo blakus, bet gan arī tie, kas dzīvo tālāk, ceļojumu biedri, darba kolēģi un padotie un vēl daudzi citi cilvēki.

Faktiski Visvarenais Allāhs ir noteicis Musulmaņiem morālu prasību ievērot visu sabiedrības locekļu tiesības.

Islāma Dibinātājs (miers un Allāha svētība lai ir pār viņu!) arī mācīja, ka cilvēks, kurš nav pateicīgs saviem līdzcilvēkiem, nevar būt pateicīgs Visvarenajam Allāham.

Cik skaists princips!

Tādējādi ir nepieciešams, lai līdztekus Dieva pielūgšanai Musulmanis ievērotu cilvēktiesības. Es atkal gribētu jautāt, kā šāda mācība var apdraudēt

Rietumu civilizāciju? Šīs Islāma mācības ir līdzeklis, kā sabiedrībā stiprināt mieru un stabilitāti, un var tikai veicināt ne tikai ekonomikas, bet arī sabiedrības attīstību kopumā.

Tāpēc, manuprāt, rietumniekiem ir nepareizi domāt, ka Islāmam vai Musulmaņiem nav vietas šajā pasaules daļā.

Ja Musulmaņi šeit ierodas, cenšoties integrēties, ievērojot kaimiņu tiesības un mēģinot panākt mieru un sabiedrības uzlabošanu, tad tas noteikti ir kaut kas slavējams, nevis nosodāms vai nicināms. Turklāt, daži cilvēki apgalvo vai tic, ka Musulmaņiem ir uzdots veikt "Džihādu", tāpēc viņi baidās, ka, nonākot Rietumos, tie "sāks vardarbīgu karu", cenšoties uzspiest Islāma civilizāciju un kultūru, sagraut mieru sabiedrībā. Šādu uzskatu var pamatot ar acīmredzamu neizpratni par to, kas ir Džihāds un kāpēc Islāma agrīnajā posmā tika karoti reliģiski kari. Islāms nav asinskāra vai vardarbīga reliģija.

Islāma agrīnajā periodā Musulmaņi bija spiesti aizstāvēt sevi pēc tam, kad pret viņiem tika uzsākts karš, un tā kādu reizi Svētā Pravieša Muhameda (miers un Allāha svētība lai ir pār viņu!) biedrs lūdza pievienoties Musulmaņu armijai, lai varētu piedalīties Džihādā.

Islāma Pravietis (miers un svētība lai ir pār viņu!) noraidīja viņa lūgumu un sacīja, ka viņām jāpaliek mājās un jārūpējas par saviem vecākiem, jo viņi jūtas vāji. Viņam jāpieņem, kas tas ir viņa Džihāds. Ja Džihāda mērķis būtu iekarošana, asinsizliešana un karadarbība, Islāma Pravietis (miers un svētība lai ir pār viņu!) noteikti būtu izmantojis biedra piedāvājumu un atbalstījis Musulmaņu armiju.

Man vajadzētu paskaidrot, ka, lai gan ir taisnība, ka Musulmaņu armijas karoja dažos reliģiskos karos Islāma agrīnajā periodā, mērķis nekad nebija apspiest vai piespiest cilvēkus pieņemt Islāmu. Šie kari tika karoti, lai

aizsargātu reliģiju un ievērotu ticības brīvības principu.

22. nodaļā no 40. līdz 41. pantam Svētajā Korānā ļoti skaidri norādīts, ka gadījumā, ja agresorus neapturēs, visas baznīcas, sinagogas, tempļi, mošejas un citas pielūgsmes vietas būs nopietni apdraudētas, jo Mekas neticīgo mērķis bija noslaucīt visas reliģijas pēdas no zemes virsas. Tas pierāda, ka Islāms aizstāv visas reliģijas.

Tagad vinašu par mūsu bērnu audzināšanu. Svētā Korāna 6. nodaļas 152. pantā teikts, ka Musulmaņi nedrīkst "nokaut savus bērnus". Šī pavēle uzdod Musulmaņiem audzināt bērnus ar mīlestību un jūtām, morāli vadīt un izglītot viņus, lai viņi izaugtu par lietpratīgiem un tikumiskiem indivīdiem, kas būtu viņu kopienas un tautas vērtīga daļa. Tāpat Islāms ir iemācījis Musulmaņiem aizstāvēt neaizsargāto sabiedrības locekļu tiesības.

Piemēram, Korāna 4. nodaļas 7. pantā Musulmaņiem izteikts pienākums aizsargāt bāreņus no ļaunprātīgas izmantošanas un godīgi aizsargāt viņu mantojumu, līdz viņi sasniedz vecumu, kad paši var to pārvaldīt.

Turklāt vēl viens ļoti izplatīts apgalvojums Rietumu pasaulē ir tāds, ka Musulmaņi neciena sievietes un viņu tiesības.

Pirmkārt, jāatzīmē, ka Islāms bija pirmā reliģija, kas sievietēm piešķīra mantošanas, šķiršanās un vairākas citas tiesības. Papildus Islāms uzsver meiteņu izglītošanas un viņu personīgās izaugsmes un attīstības iespēju nodrošināšanas milzīgo nozīmi.

Nevienai meitenei vai sievietei nekad nevajadzētu liegt izglītību vai būt diskriminētai jebkurā ziņā.

Laikmetā, kad sieviešu un meiteņu tiesības netika ņemtas vērā un viņas uzskatīja par zemākām nekā zēnus, Islāma Pravietis (miers un Allāha svētība lai ir pār Viņu!) ieviesa lielas pārmaiņas, aizstāvot sieviešu tiesības.

Viņš uzdeva Musulmaņiem mīlēt, lolot un cienīt savas meitas un nekad neuzskatīt viņas par zemākām nekā dēlus.

Turklāt, kā reiz teica Islāma Pravietis (miers un Allāha svētība lai ir pār Viņu!): "Paradīze atrodas zem mātes kājām." Šie vārdi parāda sieviešu nozīmīgo lomu un īpaša statusu sabiedrībā.

Audzināt bērnus visu viņu attīstības gadu laikā galvenokārt ir māmiņu misija, un tāpēc tām ir galvenā loma, nodrošinot, ka nākamās paaudzes izaug par morāli godīgiem pilsoņiem, kuri sniedz ieguldījumu savā sabiedrībā.

Mātes ir cilvēki, kuriem ir spēks un ietekme pārvērst savas valstis par "debesīm uz zemes" un kuras saviem bērniem var atvērt durvis uz mūžīgo paradīzi. Turklāt 4. nodaļas 20. pantā Svētajā Korānā ir paziņots, ka Musulmaņu vīriešiem jāizturas pret savām sievām mīloši un ar cieņu.

Rietumvalstīs nav pagājusi neviena diena bez ziņojumiem par gadījumiem, kad policija vai tiesa ir spiesta iejaukties un izskatīt šausminošas lietas, kas attiecas uz vardarbību ģimenē. Dažādi pētījumi un datu apkopojumi, piemēram, Lielbritānijas Nacionālās statistikas biroja 2018. gada ziņojums, pierāda, ka šādi noziegumi nav saistīti ar nevienu reliģiju, kamēr cits nesens ziņojums ir parādījis, ka tāda pati situācija ir arī Vācijā. Tādējādi ir pilnīgi netaisnīgi uzskatīt Islāmu par reliģiju, kas nicina un neciena sievietes. Islāms arī prasa saviem sekotājiem cienīt citu cilvēku reliģiskos uzskatus un ticību.

Kā jau norādīju, Islāms ir reliģija, kas sievietēm sniedz godu un cieņu, un ikviens vīrietis, kurš cietsirdīgi izturas pret sievietēm, ir vainīgs smagos Islāma mācību pārkāpumos.

Medīnas pakts bija šīs mācības patiesa ilustrācija, kurā Toru atzina un cienīja kā ebreju likumu nesošu grāmatu. Islāms pat ir noteicis cilvēka ienaidnieku un pretinieku tiesības: Svētā Korāna 2. nodaļas 19. pantā ir

ISLAM & EUROPA
Ein Kampf der Kulturen?
Hadhrat Mirza Masroor Ahmad ABA
Kalif & Oberhaupt der weltweiten Ahmadiyya Muslim Jamaat
Eine Veranstaltung der
ISLAM & EUROPA
Ein Kampf der Kulturen?
MAKHZAN
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

ISLAM & EUROPA
Ein Kampf der Kulturen?
Hadhrat Mirza Masroor Ahmad ABA
Kalif & Oberhaupt der weltweiten Ahmadiyya Muslim Jamaat
Eine Veranstaltung der
Ahmadiyya Muslim Jamaat Deutschland KdöR
ISLAM & EUROPA
Ein Kampf der Kulturen?
BERLIN, 22. OKTOBER 2019
MAKHZAN
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

ISLAM & EUROPA
Ein Kampf der Kulturen?
Hadhrat Mirza Masroor AhmadABA
Kalif & Oberhaupt der weltweiten Ahmadiyya Muslim Jamaat
Eine Veranstaltung der
Ahmadiyya Muslim Jamaat Deutschland KdöR
Frank Heinrich
Niels Annen
Abdullah Wagishauser
Omid Nouripour
MAKHZAN
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

ISLAM & EUROPA
Ein Kampf der Kulturen?
Hadhrat Mirza Masroor AhmadABA
Kalif & Oberhaupt der weltweiten Ahmadiyya Muslim Jamaat
Eine Veranstaltung der
Ahmadiyya Muslim Jamaat Deutschland KdöR
Frank Heinrich
Niels Annen
Abdullah Wagishauser
Omid Nouripour
MAKHZAN
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

teikts, ka pat karastāvokļa laikā pret savu ienaidnieku nedrīkst izturēties netaisnīgi vai izdarīt pārkāpumu.

Par nožēlu mūsdienu pasaulē, kas var lepoties ar to, ka ir daudz civilizētāka un attīstītāka nekā jebkurā iepriekšējā laikmetā, indivīdi un valstis neievēro savu pretinieku tiesības, parasti izturas cietsirdīgi un izmanto visas iespējas atriebties.

Svētā Korāna 5. nodaļas 9. pantā Visvarenais Allāhs ir sludinājis, ka cilvēks nedrīkst upurēt taisnīguma principus valsts vai tautas ienaidnieka dēļ. Islāms drīzāk māca, ka jebkuros apstākļos, lai cik izaicinoši tie būtu, ir stingri jāpiekrīt taisnīguma un godīguma principiem un jācenšas neļauties atriebības vēlmei. Šīs lieliskās mācības rezultātā mēs redzam nepārspējamo žēlastības, līdzjūtības un žēlsirdības piemēru, ko Svētais Pravietis Muhameds (miers un Allāha svētība lai ir pār viņu!) atklāja Mekas uzvaras laikā.

Vēsture parāda, ka Musulmaņi tika nogalināti, aplaupīti un spīdzināti Mekā, un galu galā tika padzīti no mājām, un viņiem nācās bēgt. Tomēr, kad viņš uzvaroši atgriezās Mekā, un visa pilsēta bija pakļauta viņa pavēlēm, viņa pirmais paziņojums bija, ka nenotiks atriebība pret tiem, kas nežēlīgi vajājuši Musulmaņus.

Šajā triumfa momentā Svētais Pravietis Muhameds (miers un Allāha svētībā lai ir pār viņu!) izrādīja visaugstāko pazemību un iecietību.

Viņš paziņoja, ka saskaņā ar Islāma mācībām nekavējoties tiks piedots visiem tiem, kas bija mocījuši Musulmaņus, un ka ne pret vienu neizturēsies netaisni – neatkarīgi no tā, vai viņi pieņem Islāmu, vai nē.

Citas morālas pārmaiņas, ko ieviesa Islāms par labu vājākajiem sabiedrības locekļiem, attiecas uz verdzību, kas pirms Islāma netika kontrolēta un tika uzskatīta par normālu parādību sabiedrībā. Taču pēc Visvarenā Allāha

pavēles Islāma Pravietis (miers un Allāha svētība lai ir pār viņu!) mēģināja izbeigt šādu praksi. Tā, lūk, Svētā Korāna 24. nodaļas 34. pantā teikts: ja vergs vēlas brīvību, viņš ir jāatbrīvo, un ja tiek iekasētas noteiktas nodevas, tām jābūt saprātīgām un maksājamām nelielās daļās, vai no tām pilnīgi jāatsakās.

Kā jau minēju, tajā laikmetā verdzība bija neatņemama sabiedrības dzīves daļa, un tāpēc, aicinot vergus atbrīvot, Islāma Pravietis (miers un Allāha svētība lai ir pār viņu!) izraisīja vērienīgas parmaiņas sabiedrības attieksmē.

Mūsdienu pasaulē fiziska verdzība vairs nepastāv, bet to ir aizstājusi ekonomiskā verdzība un kalpība, kurā attiecības starp spēcīgākajām un vājākām valstīm ir kļuvušas līdzīgas saimnieka un verga attiecībām. Piemēram, "aizdevumi", kas maskēti kā "palīdzības paketes", ko bagātās valstis piešķir nabadzīgākām valstīm, kurām nav citas izvēles, kā pieņemt visus pievienotos nosacījumus. To kropļojošā procentu likme nozīmē, ka īstermiņa aizdevumi noved pie ilgtermiņa ciešanām un atbildības. Rezultāts ir tāds, ka valstij, kas nepilda saistības, nav citas izvēles, kā pakļauties dominējošās valsts gribai. Šāda verdzība ir pilnīgi amorāla.

Kopš paša sākuma Islāms arī ir noteicis nemusulmaņu tiesības un lūdzis Musulmaņus izrādīt atturību miera un sabiedrības vienotības labad. Piemēram, Svētā Korāna 6. nodaļas 109. pantā paziņots, ka Musulmaņiem nevajadzētu runāt pret nereliģiozu cilvēku elkiem, jo tas varētu viņus provocēt runāt pret Visvareno Allāhu.

Tādējādi, lai novērstu, spriedzes palielināšanas, un pasargātu sabiedrību no nebeidzama naida cikla, Musulmaņiem ir uzdots vienmēr izrādīt pacietību.

Īsajā uzrunas laikā, es pieminēju tikai dažus punktus, kas ilustrē Islāma noteiktās cilvēktiesības. Es ceru, ka tas, ko teicu, būs jūs pārliecinājis, ka Islāms neapdraud rietumvalstu civilizāciju vai tās kultūru. Ja ir kādi

Musulmaņi, kuri ļaunprātīgi izturas pret nemusulmaņu tiesībām, tas notiek tikai tāpēc, ka viņi noraida Islāma mācības vai pilnīgi tās nezina. Noslēgumā jāsaka, ka ir skaidrs, ka mēs dzīvojam tendenciozā pasaulē, un es baidos, ka nestabilā situācija, ar kuru mēs saskaramies, jebkurā laikā varētu saasināties.

Cilvēkiem ir jāsaprot, ka vārdiem var būt tālejošas sekas, un tā vietā, lai runātu par "civilizāciju sadursmēm" vai nevajadzīgi radītu spriedzi starp dažādām kopienām, cilvēkiem vajadzētu atturēties no uzbrukumiem reliģiskajām mācībām. Tā vietā, lai mēģinātu ierobežot ticības izpausmi, mums būtu jāatzīst, ka mēs visi esam vienas lielas cilts sastāvdaļas, kas ir vairāk saistītas nekā jebkad agrāk. Mums jāpieņem mūsu dažādība un jākoncentrējas uz vienotības nodibināšanu, lai pasaulē varētu veidoties ilgtermiņa miers. Tomēr šobrīd mēs redzam pretējo. Gan Musulmaņu, gan nemusulmaņu valstis savas intereses stāda augstāk par pasaules interesēm un, cenšoties sasniegt savus mērķus, pārkāpj visas taisnīguma un morāles robežas.

Pasaulē veidojas bloki un alianses, kas atgādina pagātnes tumšākos laikus, un šķiet, ka elle pasauli aicina uz pašiznīcināšanos. Mūsdienās ir virkne valstu, kuras ir iegādājušās atombumbas vai citus iespaidīgus ieročus, kuriem ir potenciāls iznīcināt un izbeigt to civilizāciju, ko pazīstam. Kur teikts, ka šie ieroči nekad netiks izmantoti vai nenonāks nepareizajās rokās? Nepieciešams tikai viens nepareizs aprēķins vai kļūdains, naidpilns solis, lai izraisītu neiedomājamo. Šāda kara sekas nav aptveramas, taču var droši teikt, ka pasaule nekad vairs nebūtu tāda pati.

Ja kādreiz tiks izmantoti kodolieroči, sekas un ciešanas par mūsu grēkiem izjutīsim ne tikai mēs, bet arī mūsu bērni un vēl tālākās paaudzes. Paaudzēm bērnu dzims ar garīgās un fiziskās attīstības traucējumiem, viņu cerības un sapņi tiks sagrauti, lai gan tā nebūs viņu vaina. Vai tas ir tas mantojums, kuru vēlamies atstāt saviem pēctečiem? Protams, ka nē!

Tāpēc tā vietā, lai kurinātu naida liesmas uz reliģisku un etnisku atšķirību pamata vai politisku mērķu vadītiem, mums ir jāatpazīst brīdinošās pazīmes un jāmaina sava pieeja, pirms nav par vēlu. Par spīti mūsu atšķirībām, mēs apvienosimies un strādāsim ar savstarpējas cieņas, iecietības un pieķeršanās garu pasaules mieram un veicināsim ticības brīvību.

Lai Allāhs sniedz viedumu un saprātu tiem, kas reliģijas vārdā izraisa ķildas, un lai valda miers un taisnīgums! Āmen!

Ar šiem vārdiem es vēlreiz gribu pateikties jums par pievienošanos mums šovakar.

Liels paldies!

MAKHZAN
TASAWEER
IMAGE LIBRARY

Vācijas parlamenta deputātiem bija iespēja klātienē satikt un uzklausīt Viņa Svētību Hazratu Mirzu Masrūru Ahmadu[ABA] pirms vēsturiskās uzņemšanas viesnīcā "Adlon" Berlīnē.

No kreisās:

Abdula Ūve Vagishauzers (Vācijas "Ahmadiyya Muslim Jamaat" nacionālais amīrs)

Omids Nūripūrs (Nacionālās asamblejas loceklis un ārlietu pārstāvis, partija "Zaļie")

Hazrats Mirza Masrūrs Ahmads (Vispasaules Ahmadijaja Musulmaņu Kopienas augstākais līderis)

Nīlss Annens (Nacionālās asamblejas loceklis, Vācijas federālais ārlietu ministrs, "Sociāldemokrātiskā partija")

Franks Heinrihs (Nacionālās asamblejas loceklis, cilvēktiesību pārstāvis, "Kristīgi demokrātiskā savienība")

This is the Latvian translation of the address delivered by Hazrat Mirza Masroor Ahmad[ABA], Khalifatul Masih V, Head of the Worldwide Ahmadiyya Muslim Community, on 22nd October 2019 at the Adlon Hotel in Berlin, Germany. Representatives and Dignitaries of the Berlin state and federal politics, consisting of executive and legislative, science, religion and civil society, took part in this event.

Jautājumu gadījumā sazinieties ar mums:
Biedrība "Ahmadiyya Muslim Jamaat Latvia"
E-pasts: amj.latvia@islamahmadiyyat.org
Tīmekļa vietne: islam-ahmadiyya.lv
Facebook/Twitter: @AMJLatvija
Instagram: @ahmadiyya_lv

Par "Ahmadiyya Muslim Jamaat"

Mūsdienu reliģijas pasaulē "Ahmadiyya Muslim Jamaat" ir unikāla loma. Ticība un racionalitāte, kā arī reliģijas un zinātnes vienotība, ir neatņemama kopienas mācību sastāvdaļa. Šo reformēto Islāma kopienu 1889. gadā nodibināja Hazrats Mirza Gulams Ahmads[AS] (1835–1908) no Kadiānas Indijā. Viņš apgalvoja, ka ir visu reliģiju dievišķo atklāsmju, bet it īpaši Svētā Pravieša Muhameda[SAW] atklāsmju, reformators un pravietis, Imāms Mahdī, kurš atzīst arī Jēzus[AS] atdzimšanu. "Ahmadiyya Muslim Jamaat" ir vienīgā Islāma kopiena, kuru jau vairāk nekā 100 gadus vada garīgais kalifs. Kopiena ir veltīta sabiedrībai un ir apņēmusies nodalīt politiku no reliģijas. Cienījamo līderi sauc kalifs Masīhs, kurš ir Apsolītā Mesijas pēctecis. Viņu uz mūžu ievēlē kopienas vēlēšanu komiteja.

Hazrats Mirza Gulams Ahmads[AS], apsolītais Mesija un Imāms Mahdī

Musulmaņi, kuri tic apsolītajam Mesijam un Imāmam Mahdī, Hazratam Mirzam Gulamam Ahmadam Kadiānī[AS].

Vairāk informācijas:
islam-ahmadiyya.lv